

KLUB PŘÁTEL SCI-FI SLANÝ

sfanzin

4

Seminář o fanzinech

aneb mnoho povyku ... (23.9.-25.9.)

A co myslíte, že jsem dostal za úkol při rozdělování úloh na semináři? Kuchyň. Naštěstí zdatné kuchařky s vydáním pomoci manželky velkého Slana vařily dobře a chutně a zbylí Slanové se k mytí nádobí také nechali přemluvit, takže nakonec jsme se všichni najedli o myslím, že i chutně.

Tábor Benaru u Mšece jsou vlastně chatičky v malebném lesním zákoutí. Na malebnosti mu sice ubírá nesnadná cesta sem, ale většina účastníků se neřalo oklamat místními záludnostmi a dorazila včas. Jeden sice přijel poněkud zablácen, jelikož omylem projel nedalekou bažinou, ale jinak místo předpokládaných 35 nás bylo 55 /x"velké" radosti kuchtiček/

V pátek ve 20h. L. Peška zahájil seminář konstatováním, co všechno nás čeká. Následovala anketa o fanzinech. Bohužel o ní nejsem schopen nic bližšího napsat, anžto jsem tou dobou přebýval v kuchyni a ověřoval přípravy na večeři. Její výsledky najdete na dalších stránkách tohoto čísla SLANu.

Milým překvapením v pátek večer bylo 1. číslo fanzinu typu drbna pod názvem TONIC T Mr. SCHEC. Kromě programu a posledních drbů byl uvnitř test pro žadatele o vstupní vízum do Černoděrska. Jeho 9 rafinovaných otázek bylo vzá-
pětí tvrdým oříškem pro všechny zájemce na Plkonu./bližší informace o této akci v loňském Slanu č. / Nejvíce na celém fanzinu mě však zaujala redakční rada, kterou zde uvádím v plném znění: Ferda Mrovenec, Trifid Kemikadze, Akčidlej, Pražák, Tomáš Laser, Jiří Müller, Jarola comp. Nutno ještě podotknouti, že tento fanzin byl množen na památném stroji, na němž spatřil světlo světa i Slan č. 1.

Program pokračoval "záabavným večerem" paně Pražákovým. Jelikož se týkal fiktivní země Scifílie, o níž jsem já i část přítomných mnoho nevěšěl, moc jsem se nepobavil. Byli mezi námi i lidé rozesmátí...

V sobotu ráno dorazili další očekávaní fanové /Z. Rampas, Z. Veverka, 4 z Košic/ a hosté /T. Rötrel s videokamerou a V. Talaš bez kamery/. Po chutné snídani se všem dobře povídalo, takže diskuse začala, nabírat nevídaných rozměrů. Hned zpočátku se ukázalo, že někteří nepochopili, zda přijeli na celostátní seminář, či na pořad českých klubů a ohvěli poté následoval dopis slovenského fana Borise Pěrášiny, který shledal letošní Parcon příliš českým a žádá ve všech projevech na podobných akcích užívat výhradně výrazů, které by braly v potaz jak Čechy tak Slováky. Košičtí fanové potvrdili, že na Slovensku skutečně panuje pocit odtrženosti od Čech. Pak následovala tři projevy, kdy se řečníci snažili tento názor vyvrátit. Až po delší době kdosi na to, že "na každém šprachu je pravdy trochu" a návrhy ke spolupráci došli až k nabídce, aby některý z dalších Parconů uspořádali

slovenští fanové.

Debaty o anketách /podle mého názoru zbytečně dlouhá/ nakonec přece jen vyústila v několik závěrů.

MLOK je udělován za mnohaleté až celoživotní zásluhy o rozvoj žánru SF a SFhnutí /uděluje ho jarní porada, klub majitele mloka a klub, který pořádá Parcon/.

LUDVÍK ZA ZÁSLUHY je udělován za mnohaleté až celoživotní zásluhy o rozvoj fandomu /kdo ho bude udělovat není mi zcela známo, asi Z.Rampas?!/

LUDVÍKA ZA POVÍDKY se dobrovolně ujal Adamovič s tím, že bude prováděna na každém rok nominace několika povídek, z nichž se pak bude vybírat nej kvalitnější.

SOUTĚŽ O NEJLEPŠÍ FANZIN ROKU vyhlašuje SFK Trifid PKO Liberec ve spolupráci s KK. Anketní lístky posílejte na adresu: B. Gaidamis, Lazebnický vrch 15, 460 01 Liberec.

ANKETU O SFKLUB ROKU opět vyhlašuje KJV Praha.

Hovor na téma Československé fanziny zahájil L. Peška. Diskuse nabývala stále větších rozměrů. Fanziny by neměly suplovat knihy a časopisy /pokud ano, pak jen některé vydané za tímto účelem/, chtělo by to více recenzí ze života klubů, klubových akcí. Sv.

Světlým bodem bylo vystoupení T. Rotrekla o nelehkém postavení našich ilustrátorů SF. Nejsou ve světě vážení, ale levní/ dokonce levnější než Hong-kong/. Ve školách se, bohužel, nevyučuje základům výtvarného projevu, takže v našich fanzinech převažuje text nad ilustracemi /v amerických fanzinech je ilustrací mnohem více/. Hitem dne se stal výrok pana Rotrekla o tom, kterak "družstva si mohou vydávat knihy a kvocny v redakcích snášet vajíčka, když je to vyjde levněji". Se SFF to vypadá bledě.

Za přemýšlení určitě stojí návrh V. Talaše na fanzin Výběr.

Uprostřed debaty se náhle otevřelo výdejní okno z kuchyně a ozval se křik: Kde je tu hlavní uzávěr vody, ale honem začínáme plavat! My se tu topíme!

Uvolnil se kohoutek u kotle a po kuchyni stříkala vařící voda. Jistě pochopíte, že o další půlhodinu v jedním sále nevím vůbec nic.

Po dobrém obědě bývá člověk klidný, tichý a většinu energie věnuje trávení. Ne však na SF semináři. Jestliže dopolední diskuse byla bouřlivá, pak odpoledne přišel přímo uragan.

Po již zmíněné dlouhé polemice na téma Čech či Slovák, anebo Českoslovák následovalo zajímavé vystoupení V. Talaše. Z něj vyplynula velice důležitá informace-MON by měla jako čtvrtletník v nákladu 40 000 výtisků vydávat SF revue /viz SLAN 3/88/. Do prvních dvou čísel přispěli i západní autoři, kteří se vzdali honoráře, ale redakce bude uveřejňovat i články o fandomu a povídky z Ceny Karla Čapka. Čtvrtletník nebude možné získat předplatným v PNS, ale uvnitř bude objednávací lístek na další číslo. V. Talaš hledá SF klub, který by se podílel na distribuci.

Z dlouhého povídání o Fandom directory vyplynulo asi tolik: Adresář klubů bude aktualizován, adresář fanů se pomalu redí. V rámci pomoci novým klubům probíhá příprava publikace na úvod do systému fandomu. Fan Zelenka navrhoval vydat několik dotazníků. Naštěstí marně.

Hovor o FANS vyústil až k Veverkovu návrhu na integraci fanzinů /dobrovolným omezením činnosti/, což mi připadá natolik přitažené za vlasy, jako by byl fan

kou řízenou organizací s pevnými zákony a já nevím, čím ještě. Když chce někdo vydávat fanzin, nevidím žádný důvod, proč by to nemohl dělat. Debata o penězích a financování vyústila pak nějak do nikam a nutno připomenout, že po večeři podávaný, jemně připálaný puding přišel právě včas, aby ucpal ústa již značně vyčerpaným fanům.

Další sezení ve skupinách se protáhlo až do noci. Uprostřed nočního /resp. již časného ranního/ klidu nastal velice zvláštní úkaz. Mezi druhou a druhou hodinou ranní vyšla drbna TONIGHT Mr. SCHEC číslo 2. Likvidoval se ten den totiž letní čas, takže 2.hodina ranší se ten den vyskytovala dvakrát po sobě.

Tento fanzin byl dvojnásobně silný oproti číslu 1 a kromě aktualit ze života na semináři mě zaujala nová jména v redakční radě: Jiří z Mamoně, Felix, hoši z Merku.

V neděli dopoledne už povídání proběhlo v klidovém duchu. Mluvílo se především o předpokládaných akcích na rok 1988/89. Egon Čierný si dovolil všechny pozvat na návštěvní den TM a KJV /22.10.1988/, V.Minicon bude 20.11.1988, v červnu proběhne na Helištýně zkouška pevných nervů, vytrvalosti a dobré nálady- Hobbit /pořádá Olomouc/ a konečně v červenci by měl být v Olomouci Parcán a Š.SF ples /karneval/.

A tak se skončil Seminár a já si dovolím porýdání o něm zakončit slovy Z.Rampase: "Nevím, jestli jsem to tím celé nezabil, což bylo úmyslem.

MEDU

hvězdy a hvězdičky

V	Peška	Skála	Vondr.	Čermak	Fleškač	Haliena	Průměr
Victory I - V	++++	++++	++++	++	++++	++	3,3
Mad Max II.	++	++	++	++	++	++	2,5
Útěk z New Yorku	+++	/	++++	++++	++++	++++	3,6
Blade Runner	++++	+++	++++	+++	++++	//	4
Zkouška pilota Pirxe	+++	++	++	++	/	++	2,2

film

PIRÁTI ČASU

Původní název: Time Bandits
Země vzniku: Velká Británie, 1981
Scénář: Michael Palin, Terry Gilliams
Hudba: George Harrison
Režie: Terry Gilliams

Malý chlapec Kevin to nemá se svými rodiči jednoduché. Otec si stále jen čte, matka nadšená televizními reklamami touží jediné po modernizaci kuchyně; oba jsou pak přesvědčení, že jejich syn si vymýšlí samé hlouposti, neposlouchá, nejí atd. Pořádne si ho všimnou až po večeři, kdy je čas jít spát.

Chlapečův pokoj je přímo dětským královstvím. Spousta hraček /na zemi, na stole, v poličkách/, jedna stěna celá polepená fotografiemi, obaly od čokolád, výkresy apod.

Kevin usíná. Vzbudí ho sílící rachot. Kevin se ohlédne směrem k polepené stěně, která téměř vzápětí prorážena ustoupí řítícím se koni s jezdcem v matně se lesknoucím brnění. Kůň se vzpíná, vyhazuje do vzduchu přední nohy. Kevin není schopen slova, natož výkřiku; jen hrůzou vytřeštěné oči. Jezdec pobídně koně, ten ladným skokem přeskochí postel s vystrašeným chlapcem a proti větru /ten cuchá Kevinovi vlasy; pokoj zmizel, vše se najednou odehrává v zámekém parku/ běží listnatou alejí, osvětlenou zapadajícím sluncem.

Najednou tma, opět ticho dětského pokoje. Byl to přelud? Nebo trauma z nedostatku rodičovské lásky? Kevin se jde podívat k neporušené stěně. Nic, co by nasvědčovalo nedávnému zážitku. A přece... Přímě před Kevinovým očima koláž z fotografie lesní cesty a z vystřiženého středověkého rytíře na koni.

Druhý den se Kevin výjimečně těší do postele. Jde dokonce spát dříve. Rodiče jsou zaujati svými stereotypními starostmi, a tak jim chování synka není vůbec podezřelé.

Kevin uléhá s fotografickým přístrojem Polaroid a baterkou. Dnes v noci se přesvědčí, zda se mu vše zdálo nebo ne. Jestli se jezdec objeví znovu, vyfotí jej.

Čekání je ale dlouhé. Kevin usíná. Probudí ho malý robotek na hraní, který se sám zapojil. Za chvíli opět klid. Ne na dlouho. Ze skříně ve zdi doslova vypadne doprostřed pokoje šest středověce vyhlížejících trpaslíků. Kevin má strach, chce si pomoci světlem baterky. Trpaslíci se lekou a hledají úkryt. To je on, křičí jeden přes druhého, už

nás našel! Milost!

Kevin se vyděšeně ptá: "Kdo jste?"

Trpaslíkům tak prozradí, že není tím, před kým utíkají, a dodá jim zároveň odvalu. Vrhnou se na něj a chtějí vědět, kde jsou a jak se dostanou pryč. Kevin není schopen jejich dotazy zodpovědět, není schopen se bránit. Když trpaslíci zjistí, že mají před sebou malé dítě, jejich fyzický nátlak trochu povolí, naléhavost otázek však zůstává.

Trpaslíci si tedy musí poradit sami. Půjde to stěnou. Začnou ji před sebou tlačit a stěna ujíždí pryč jakýmsi čtyřhranným tunelem, na jehož začátku ohraňovala Kevinův pokoj.

Najednou kouř, v něm oslnivé světlo, potom se na protější stěně objeví ohromný obličej /jeho strašidelnost je zvýrazněna formou černobílého negativu/. Už vás mám, zní prostorem dunivý hlas. Dejte mi zpět mou mapu! A za to, že jste ji ukradli, vás odsuzuji k věčnému bloudění vesmírem!

Trpaslíci znásobí své úsilí uniknout, stěna se pohybuje rychleji. Kevin má strach, neví, co se děje. Má běžet za trpaslíky a uniknout tak tomu zlému obličej? Ale kam s nimi poběží? Co je to za tunel? S Polaroidem v malém tlumoku se nakonec rozhodne pro trpaslíky. S nimi potom také na konci tunelu padá do bezedné temnoty. Věčné bloudění vesmírem tedy čeká i jeho.

Zastavení první: rok 1795, bitva u Castiglione.

V obloze se otevřela černá časová díra a do venkovského příbytku domácí zvířeny vypadlo sedm malých postaviček. Ocitly se přímo na bojišti napoleonských válek, u města Castiglione v době Napoleonova dobývání Itálie.

Kevin je zasvěcen do věci. Ten, co je pronásleduje, není člověk, nýbrž nejvyšší bytost, bůh, stvořitel. To, kvůli čemu je pronásleduje, je mapa, kterou trpaslíci nejvyšší bytosti ukradli a podle které teď cestují prostorem a časem. Oni jsou potom mezinárodní lupičská banda a jsou rozhodnuti plenit dobyté město. Chtějí prostě zbohatnout.

A okrást se rozhodnou samotného Napoleona. Ten se právě baví sledováním vystupů místního divadelního souboru a léčí si na malinkých loutkách mindrák z malé postavy. Jakmile však začnou vystupovat dospělí herci, vyhodí je ze scény s tím, že jsou příliš velcí. Situace využívají trpaslíci, kteří předvádějí Napoleonovi na jevišti rej a rvačku malých /menších než sám "velký" císař/ lidiček. Vojevůdce je nadšen. Degraduje své o dvě hlavy vyšší generaly a na jejich místo jmenuje trpaslíky.

Je vystrojena hostina. Napoleon ve značně podroušeném stavu vyjmenovává, kteří slavní lidé měli výšku okolo 150 cm; trpaslíci ale nejsou pozorní posluchači, neboť čas, kdy se objeví na nádvoří černá časová díra se blíží. Je potřeba se tedy věnovat loupení a plení. Když Napoleon konečně usne, pustí se do práce. Ze stěny stáhnou nádherný gobelín a na něj hází vše cenné z ohromných stolů. Dokonce před odchodem stáhnou Napoleonovi z levé ruky všechny prsteny a odšroubují mu z pravé ruky zlatou protézu, neustále legendárně zastrčenou pod kabátem.

Stráže se vzpomínají příliš pozdě, časová díra se uzavře těsně za posledním pirátem času, těsně před prvním pronásledujícím vojákem.

Zastavení druhé: o 500 let dříve, Sherwood, družina Robina Hooda.

V této nepříliš povedené pasáži /Robin Hood je zde ukázán jako posměvačný zloděj, který s úsměvem a souhlasem

dívá, jak člen jeho družiny bije obdarované chudé/ se Kevin od trpaslíků dozvídá, že vůbec nejsou žádní profesionální lupiči /nechají si totiž Robinem sebrat celou kůrist z Napoleona hlavního stanu/, že akce u Napoleona byla jejich první, že jsou služebníci Nejvyšší bytosti, že mu pomáhali stvářet přírodu, že je bůh propustil poté, co vytvořili šedesátimertového ptáka kakadu, a že mu tedy z rozpustilosti ukradli časoprostorovou mapu, pomocí níž budou cestovat, krást a potom si užívat. Kevinovi vlastně nezbývá nic jiného, než se pokusit ji najít a následně se s ní vyslovovat - bez nich a bez mapy by byl v té které době ztracen, bez naděje na návrat domů.

Při putování sherwoodským hvozdem je "z výšky" sleduje Velmistř Zlo. Ve svém vězení má kád s vodou, na jejíž hladině pozoruje dění na Zemi; později se divák dozví, že Zlo je uvězněno v říši pohádek. Zlo zavřela Nejvyšší bytost do pevnosti věčných temnot, aby nemohlo páchat neplechu. Samozřejmě, že Zlo se svým osudem není smířeno a že se chce z pevnosti dostat. Mají mu k tomu dopomoci právě trpaslíci, vlastníci v současné době klíč ke svobodě - mapu k cestování časoprostorem.

Sotva začne Zlo provádět nekalé činy, aby uvrhlo trpaslíky do své moci /ti zatím sedí pod ohromným listnatým stromem a hořekují nad ztraceným lupem, přemýšlejí, co dál/, zjeví se v sherwoodském lese opět hlava Nejvyšší bytosti, aby trpaslíkům odebrala ukradenou mapu. Trpaslíci společně s Kevinem nelení a utíkají k místu, kde se má otevřít časová díra. Otevřou se dvě; Kevin vběhne do levé z nich a říká se za ním zavře... Osud trpaslíků zůstane zatím neznámý.

Zastavení třetí: Mykény

Kevin svým pádem z oblohy rozhodujícím způsobem zasáhne do souboje o mykénský trůn. Nenedalým zjevením /konkrétně pádem na poraženého, očekávajícího smrt z napřažené ruky protivníka/ se zachrání jednomu z bojujících život; druhý bojovník se na chvíli zarazí, čehož využije zachráněný ke svému vítězství. Nový král děkuje Kevinovi za život a zve ho, aby s ním odjel do královského paláce. Kevin sice nechce bez svých přátel odejít, ale zůstat v poušti se mu zdá nebezpečnější. Odchází s budoucím králem do hlavního města. Král si svého malého zachránce velmi oblíbí. I z chování Kevina vidíme, že sympatie jsou oboustranné. Aby byla památka trvalejší, udělá si chlapec - Polaroidem několik barevných momentek.

Král uspořádá na chlapcovu počest slavnost. Na ní úředně povolí Kevinovi pobyt ve městě a prohlašuje ho za svého syna. A to vše na základě Kevinova přiznání z předchozího dne, že se mu už vůbec nechce zpátky. Líbí se mu tady a chci tu zůstat...

Během slavnosti se uprostřed tančících dívek objeví šest trpasličích tanečníků, kteří králi a přihlížející šlechtě prý ukáží kouzelnický zázrak. Král má kouzla rád /sám Kevin učil kouzlům a naznačoval, že je to činnost velice užitečná/, a tak nechává událostem volný průběh a dobře se baví. Trpaslíci berou divákům s jejich nadšeným souhlasem co nejvíce šperků, královi dokonce korunu. Vše shromažďují na jakémsi improvizovaném jevišti, kam také proti jeho vůli zatáhnou Kevina. Schovají se všichni pod velkou plachtu, aby nebyla vidět otvírající se časová díra. Tou s velkým pokladem a se zklamaným Kevinem mizí z Mykén...

Zastavení čtvrté: rok 1912, zaoceánská loď Titanic.

Cestovatelé časem spadnou, do slova a do písmene, na palubu Titanicu za slunečného počasí. Svým pádem na dvojici milenců, kteří si vyznávají lásku, způsobí jejich rozvrat /jemu strhnou z hlavy přičesek, ona zklamána a zdrcena utíká/. V dalších záběrech již vidíme trpaslíky a Kevina v černých fracích sedět v houpacích křeslech a popíjet šampaňské, na které si už dost "vydělali". Zde se z úst jejich nevolného vůdce, trpaslíka Fidgita, dozvídáme, že by bylo krásné dostat se do pevnosti věčných temnot a najít v ní ten neobyčejný objekt /bližší specifikace nebyla podána/. Potom by jim ke štěstí nic nescházelo.

Úvahy, sny a požitek z dobrého vína překazí zkáza ohromné lodi. Všichni jsou najednou ve vodě, všude kolem obrovské ledové kry.

Této situace zneužívá Zlo. Chce dostat své příští oběti do říše pohádek, a proto svými kouzly vytvoří silný vodní vír, z něhož jsou trpaslíci s Kevinem navzdory fyzikálním zákonům vymrštnuti vzhůru,....

Zastavení páté: říše pohádek

...., aby při dopadu zpět do vody se ocitli již v říši pohádek. Z vody je zachráněn nenasytný obr Drobeček, plavící se na své plachetnici se svou matkou /?/, milenkou /?/, chůvou /?/, sestrou /?/. Naši hrdinové se mají stát jeho potravou.

Obra trápí ischias. Pod záminkou, že mu masážemi a univerzální roztahovací metodou pomohou, hodí sedm drobounkých človičků hladového obra přes palubu. Obrova výše uvedená mluví o mnoho déle.

Vzhledem k tomu, že loď, kterou nyní trpaslíci plují ke svému cíli, má na hlavě další obr, jdoucí s ní po mořském dně, musí cestovatelé časem vynaložit všechnu svou nápaditost /je třeba zdůraznit, že zde uplatnil svou chytrost především Kevin/, aby se zbavili i této překážky /obra uspí omamným prostředkem, obr vsedě usne, přičemž ještě předtím odloží loď jako klobouk vedle sebe/.

Ovšem ani teď strastiplná pouť nekončí. Namáhavý pochod nehostinnou pouští vnese do řad poutníků rozkol, který vyvrcholí v okamžiku, kdy skupina narazí na neviditelnou skleněnou stěnu a nemůže dál. Všichni odsuzují Fidgita za neuvážený a nesmyslný plán, berou mu mapu a obracejí se zpět, ven z pouště. Fidgit hodí po svých družích jednu ze sluncem dobělá vypálených lebek, povalujících se všude kolem. Netrefí se. Lebka narazí na průhlednou stěnu, ta pracká. Řinkot skla.... Před adivnou sedmicí zbědovaných postavíček se za stěnou tyčí - pevnost věčných temnot.

Zlo se tedy dočkalo úspěchu, trpaslíci jsou také spokojeni. Kevin je ale obezřetnější /má se zlem přece jen větší zkušenosti z, byť jen krátkého pobytu mezi lidmi/, tuší nějakou past či zradu, ale jeho varování není vyslyšeno.

Zlo se zmocňuje lstí mapy /naláká k sobě trpaslíky coby vítěze nějaké televizní hry - vidina laciné výhry trpaslíky strhne k bezhlavému úprku/ a všechny její bývalé majitele nechává zavřít do klece, zavěšené do prostoru. Všude kolem nekonečná tma.

Kevin se opět vyznamená. Přijde na způsob, jak z klece uprchnout, a trpaslíkům ho objasní. Ti jeho rady a návody bravurně provedou /pasáž osvobození se z klece v prostoru věčných temnot je jednou z nejlepších scén filmu/. Jsou opět na svobodě.

I, když nejprve mají zaječí úmysly - Kevin objeví na jedné své fotografii vyfocenou mapu a na ní najde, že kdesi pod nimi se za chvíli otevře černá časová díra -, zvítězí v nich nakonec dobré jádro a jdou zachránovat svět. Dostanou se do pracovní Zla.

Zde Zlo kuje pikle, jak se zmocnit vlády nad světem. Časoprostorová papa mu práci velice usnadní, především dopomůže k útěku z vězení v pevnosti věčných temnot. Svého nejlepšího posluhovače proměňuje ve velkého psa, aby bedlivě hlídal získanou mapu, s ostatními sluhý odchází do odlehlejších prostor dokonat přípravy. Pes je sice velký, ale vypadá poměrně dobrosrdečně. První kost, kterou mu jeden z trpaslíků hodí, zcela otupí jeho pozornost. Vynalézaví trpaslíci se mapy opět zmocní. Vzhledem ke schopnostem Zla jsou ale vzápětí odhaleni a pronásledováni.

Štrhne se velká bitva. Jednoho trpaslíka promění Zlo v prase, jeho druhové vidí marnost ve svém osamocení, a tak si přivedou na pomoc z nepřehledné zásoby pohádkových bytostí posilu. Ale ani neohrožení cowboyové, ani indiánští lučištníci, dokonce ani obrnění těžkopoděnci proti Zlu nic nezmohou - Zlo se jich až příliš lehce, pomocí kouzla a jejich vlastními zbraněmi, krvavě zbaví.

Boj je opravdu nemilosrdný; ztráty mají i trpaslíci - Fidgit umírá pod zříceným sloupem. Ostatní stojí bezmocní před sadisticky se smějícím Velmistrem a očekávají smrt z jeho rukou....

Už už se Zlo napřahuje, aby z prstů vyšlehla smrtící kouzla. Najednou se jeho postava zachvěje a vzplane. Šršení jisker, dým, z postavy zbyde jen hrubými konturami ji připomínající zpopelenina /od slova "zkamenělina" - pozn. red./.

To zasáhla Nejvyšší bytost. Nemohla nechat řádění Zla bez povšimnutí. Trpaslíci ale vlastně spadli z bláta do louže; hledají místo, kam by se před svým dalším pronásledovatelem schovali. Ovšem to již bůh přichází. Jak si ho Terry Ciliams představuje? Jako sedmdesátiletého gentlemanna, oděného do společenského obleku osmdesátých let dvacátého století!!! Abych to uvedl na správnou míru: Nejvyšší bytost podotýká, že zrovna v tomhle převtělení se necítí právě nejlépe.

Ve výrazu bohovy tváře však provinilci nenacházejí stopy hněvu. A hned se jim dostane vysvětlení. Ještě před tím Nejvyšší bytost napravit škody napáchané Zlem - z prasete se opět stane trpaslík Randall, zřícený sloup se vrátí na své vysoko položené místo a Fidgit obživne /jakési mikroskopické vrácení času?/.

Ne, trpaslíci mu mapu neukradli. To on sám, bůh, vše nastrojl tak, aby dostali nápad zmocnit se průvodce časem, aby se dostali do různých časových období a na různá místa bohem stvořeného světa, aby se bůh jejich prostřednictvím přesvědčil zda vše klapě, aby, v neposlední řadě, potřel zlo /i Zlo/ na Zemi. A protože vlastně nic neprovedli, mohou se s ním klidně vrátit a pokračovat v započaté tvůrčí práci. Musí ale pomoci sebrat do speciálního kontejneru všechny pozůstatky žárem zničeného Velmistra.

I Kevin sbírajícím trpaslíkům vydatně pomáhá. Přesto jejich pozornosti uniká úlomek spáleného Zla, zakutálený pod troskami předešlé bitvy.

Trpaslíci odcházejí s bohem. Kevin chce jít s nimi. Nejde to, říká bůh. Tak tu zůstanete se mnou. Nejde to, říkají trpaslíci. Nenechávejte mě tu samotného; slzy už na krajíčku. Není divu, trpaslíci, věrní a dobří kamarádi mizí, Nejvyšší bytost, ztělesněné Dobro, s nimi; a on zde sám, kolem jen

ruiny a neznámý svět. A navíc kouř a plameny. Najednou se lame polepená stěna a dovnitř se dere požárník.

"Tady je!", křičí a bere chlapce do náruče. Vynáší ho ven. Venku chaos, před spáleným domem stojí rodiče, opodál hasičské auto. Jeden z požárníků se na Kevina usmívá.

Mykénský král! /Sean Connery si opravdu zahrál dvojroli/

A rodiče... úplně stejně vypadala dvojice šlechticů, oloupených v Sherwoodu; a ti milenci z Titanicu jim byli podobní jako vejce vejci!

Všechno se mi jen zdá?

Kevin sáhne do tašky, která mu visí přes rameno. Vytahuje několik fotografií. Přesně ty, jež nafotil při cestování časem. Užasle přejíždí pohledem z hasiče na rodiče. Ti si ani nestačili uvědomit, že jejich syn mohl uhořet, a věnují se domácímu grilu, v němž leží kus spáleného. Je to ten kus Zla, který zůstal pod troskami nepovšimnutý.

Kevin pochopí.

"Maminko, nedotýkej se toho! Ne!"

Maminka ale není zvyklá příliš vnímat svého syna. Vezme do ruky zuhelnatělé Zlo. Výbuch. Po mamince a tatínkovi, stojícím po jejím boku, ani stopy.

Zlo se dostalo do světa.

Film "Time Bandits" byl natočen jako snímek v komediální poloze. Toto konstatování o žánru filmovém není ani tak podstatné, jako následující bližší zařazení tématu filmu do jedné ze škatulek širokého pojmu science-fiction. Po filmu "Excalibur" jsme totiž měli možnost shlédnout druhého zástupce fantasy, tentokrát žánrově čistějšího. Je zajímavé, že oba filmy jsou plody britské kinematografie.

Zajímavý je přístup autorů k pointě filmu. Na konci nechávají dojem, jakoby Kevin svá dobrodružství prožíval ve své fantazii a doma v posteli; tuto domněnku potvrzuje i v Kevinově pokoji na zemi ležící šachovnice /podlaha v sále, kde se odehrála závěrečná bitva se Zlém, měla šachovnicový náter/, na které jsou jednající postavy ve formě figurek - dominuje rytíř na koni. I tvář požárníka, stejná patřila také mykénskému králi, podporuje předkládané řešení. Podobnost rodičů se dvěma mileneckými dvojicemi, které Kevin při putování časem potká, činí stejné. Vzápětí si však tvárci odporují - samozřejmě, že úmyslně. Kevin vytahuje v minulosti, tedy v čase dávno minulém a na jiném místě, zhotovené fotografie, v domácím grilu je kus /tvarově shodný s tím, který se zakutálel při provádění čistce/ spáleného Zla. Vše by se dalo ještě nějak vysvětlit /třeba besídkou, kde požárník a rodiče hráli jako členové ochotnického divadla a kde Kevin fotil; v grilu mohla nechat spálit Kevinova matka, fanatická kučarka, nějaký svůj výtvar/, kdyby Zlo nezničilo oba Kevinovy rodiče. Jejich zmizení, násilné zmizení, celý příběh posunulo do roviny hodnot pravdivosti rovných jedné.

Z filmového hlediska má, podle mých dosažených skromných znalostí, Cilliamsův snímek určitě jeden primát. Neviděl jsem, neslyšel a ani nečetl, že by v nějakém jiném filmu /nepočítám filmy kreslené/ hrálo hlavní roli tolik trpaslíků!!!

Standa Čermák

(Otištěno se souhlasem Světelných roků.)

NEBULA

87

Vedle ceny HUGO je NEBULA asi nejvýznamnějším oceněním, kterého může literární dílo v oblasti SF dosáhnout. Samozřejmě ovšem jen tehdy pokud bylo vydáno ve Spojených státech nebo alespoň jiné anglicky mluvící zemi. Na rozdíl od Huga, jehož laureáti jsou určováni jakýmsi lidovým hlasováním fanoušků SF, je Nebula udělována skupinou odborníků /spisovatelů, kritiků, vydavatelů/. Mchou se zde tedy uplatnit i literárně náročnější díla, která někdy těžko soupeří s "trháky" aspirujícími na cenu Hugo. Pokud ovšem některé ze SF děl získá obě ocenění současně, je tím téměř zaručena jeho nadprůměrná kvalita ve všech směrech. V poslední době se to podařilo např. Gibsonovu románu Neuromancer /Laser speciál/ novele Press Enter Johna Varleye /SLAN 2/87/ či povídkce Octavie E. Butlerové Bloodchild /sborník Cizí hvězdy /ed. I. Adamovič//.

Vzhledem k množství novinek, které se každoročně objevují v USA je systém výběru dvoukolový. Nejprve je vytypováno šest kandidátů z každé kategorie /román, novela, noveleta a povídka/ a z tohoto užšího okruhu je pak hlasováním určen vítěz. Dá se tedy říci, že nominace na cenu Nebula je vlastně seznamem nejlepších SF děl, které se v daném roce v USA objevily.

Prvořadá pozornost je samozřejmě upřena na kategorii románů. K největším letošním favoritům patří zejména David Brin s "The Uplift War" /Vylepšená válka/ a Greg Bear s románem "The Forge of God" /Božská kovárna/. Vylepšená válka D. Brina je dlouho očekávané pokračování románu "Startide Rising" /Nastupující povstání/, za které obdržel tento autor cenu Hugo 84. V tomto románu Brin líčí civilizaci, v níž se rovnocennými partnery lidí stávají šimpanzi a delfíni, jejichž inteligence byla povznesena pomocí genetického inženýrství. Vylepšená válka volně navazuje na tento román. Líčí osudy pozemské kolonie na planetě Garth, kterou společně obývají lidé a neošimpanzi. Garth je přepaden Gubry - mimozemskými bytostmi a většina lidí upadne do zajetí. Jejich partneři - neošimpanzi se je snaží osvobodit. Není vyloučeno, že oba úspěšné romány budou v příštích letech doplněny na trilogii.

Bearova Božská kovárna začíná přistáním mimozemšťanů na Zemi. První kontakt lidí s jinou vesmírnou civilizací je poznamenán nejistotou: Přinášejí mimozemšťané lidem prospěch, nebo zkázu?

Dalším favoritem Nebulovského hlasování je i román Pata Murphyho "The Falling Woman" /Padlá žena/. Tento román bychom zařadili nejspíše na pomezí sci-fi a fantasy. Fantasy prvky jsou zde totiž vtipně zahaleny do odborných psychologických termínů.

t Z koho tedy mohli vybírat porotci 21. května 1988 v Hollywood Roosevelt Hotel v Los Angeles:

Romány

Pat Murphy	The Falling Woman	/Padlá žena/
Greg Bear	The Forge of God	/Božská kovárna/
Gene Wolfe	Soldier of the Mist	/Voják v mlze/
David Brin	The Uplift War	/Vylepšená válka/
Avram Davidson	Vergil in Averno	/Vergil v Avernu/
George Alec Effinger	When Gravity Fails	/Když chybí gravitace/

Novela

Kim Stanley Robinson	The Blind Geometer	/Slepý geometr/
John M. Ford	Fugue State	/Stav amnézie/
Keith Roberts	The Tiger-Sweater	/Tygrový svetřík/
Robert Silverberg	The Secret Sharer	/Tajný akcionář/
Walter Jon Williams	Witness	/Svědék/
Geoff Ryman	The Unconquered Country	/Neporobená země/

Novelleta

Ursula K. Le Guin	Buffalo Gals, Won't You Come Out Tonight?	/Buffalo Gale, nešel bys dnes večer ven?/
Pat Murphy	Rachel in Love	/Zamilovaná Rachel/
Bruce Sterling	Flowers of Edo	/Květiny z Edo/
Bruce McAllister	Dream Baby	/Spící dítě/
Connie Willis	Schwarzschild Radius	/Schwarzschild poloměr/
Octavie E. Butler	The Evening and the Morning and the Night	/Večer a ráno a noc/

Povídka

Lawrence Watt-Evans	Why I Left Harry's All-Night Hamburgers	/Proč jsem odešel z Harryho Hamburgerovny/
---------------------	---	--

Lisa Goldstein	Cassandra's Photographs	/Kasandřina fotografie/
Kate Willhelm	Forever Yours, Anna	/Navždy Tvá, Anna/
Pot Cadigan	Angel	/Anděl/
Susan Schwartz	Temple to a Minor Goddess	/Chrám mladší bohyně/
Karen Joy Fowler	The Faithful Companion at Forty	/Důvěrná přátelství ve čtyřiceti/

L. Peška

ANKETA: Co mě zajímá ve fanzinech ?

Během Semináře o fanzinech se uskutečnila anketa, jejímž úkolem bylo zjistit, co fanové nejraději čtou ve fanzinech. Každý z účastníků /resp. klubů/, bylo jich právě 20, ohodnotil jednotlivé oblasti známkou 0-5 /0-nečtu, 5-maximální zájem/. Dále měl možnost uvést u každé oblasti fanzin, jenž podle něj nejlépe vyhovuje jeho představám v dané oblasti.

Výsledky:

1.	Překlady zahraniční SF	4,8	Poutník, Laser, Villoidus
2.	Recenze SF novinek	4,3	Interkom, Poutník
3.-4.	Články o SF osobnostech	4,0	SLAN
3.-4.	Povídky renomovaných autorů čs.	4,0	Bene Cesserit
5.	Reportáže ze SF akcí	3,7	Interkom
6.	Články zabývající se fandomem	3,6	Interkom
7.-8.	Zprávy z klubů a fandomu	3,3	Interkom, Informátor
7.-8.	Tiráž	3,3	
9.	Kreslené seriály	3,2	Makropulos
10.	Povídky začínajících autorů	2,5	Villoidus
11.	Články o SF všeobecně	2,0	
12.	Hádky, kvízy apod.	1,0	

Údaj "nejlepší fanzin v dané oblasti" je pochopitelně značně ovlivněn tím, jak jsou jednotlivé fanziny rozšířené/počet výtisků/ resp. dostupné. Z uvedeného přehledu je rovněž patrné, že většina fanů upřednostňuje ve fanzinech zahraniční povídky a je tedy pochopitelné, že fanziny, které se obsahově zaměřují právě na tuto oblast/Poutník, Laser/, patří mezi "lidem" k nejoblíbenějším.

L. Peška

Pokud by se u nás vyhlášovala anketa "O největší událost SF roku", pak by k největším favoritům bezesporu patřil letošní PARCON v Ostravě. Troufám si dokonce tvrdit, že ostravským pořadatelům se podařilo uspořádat nejlepší setkání fanoušků SF v Československu všech dob. Bohatý program, důstojné prostředí i dobrá organizace. Co více si můžeme přát? Ostravským organizátorům lze vytknout skutečně jen maličkosti. A zmiňuji se o nich na tomto místě jen proto, aby ten další Parcon v Ostravě či jinde byl lepší.

První, co mne překvapilo, byla profesionální konferenciérka, která uváděla oba večerní hlavní programy. Své úlohy se snažila zhostit co nejlépe, ale jen těžko lze od nezasvěceného člověka očekávat zasvěcený pohled. Myslím, že méně zkušený řečník, ale zato větší znalec SF by zde posloužil věci lépe.

Co se organizátorům vůbec nepovedlo, to byly obě velké besedy, v pátek s redaktory a vydavateli, v sobotu s vítězi soutěže "O cenu Karla Čapka". Diváci dotazy příliš nehrýli a ani besedující se k odpovědím příliš neměli. Myslím, že v takovém širokém plénu se jen těžko vytvoří příznivá atmosféra pro živou spontánní besedu.

Přednášek bylo tentokrát v programu skutečně neobvykle mnoho. Snad by bylo možné vést diskusi o tom, zda všechny přednášky, zejména ty odborné, na Parcon patří. Já si myslím, že ano. Mluvíme totiž o vědecko-fantastické literatuře. Ovšem, na druhé straně, navštívil jsem např. přednášku Dr. Stuchlíka o Superstrunách a přesto, že mám poměrně slušné fyzikální vzdělání, byla většina obsahu této přednášky nad rámec mého chápání.

Příjemným překvapením pro mne byla přednáška Richarda Podaného o francouzské SF 20. století. Její první část byla sice snad až příliš presycena histografičnými udaji, ale jinak to byla přednáška velmi zajímavá. O francouzské SF toho zatím víme stále velmi málo. Největším překvapením však pro mne byla osoba řečnickova, Richard Podaný je ve fandomu zatím téměř neznámý /je redaktorem IOO+I/. Byla by jistě škoda jeho znalosti v této oblasti SF nevyužít i dále.

Vcelku zdárně se organizátorům podařilo vyřešit i problémy s videem. Paralelně běžící noční program alespoň částečně zmenšil davy videomaniaků. Škoda však, že organizátoři poněkud podcenili propagaci filmových představení /Obi-Oba, Starman/, které shlédlo jen minimum diváků /asi 30-40/. Hlavním důvodem podle mne bylo to, že většina, mimo ostravských fanoušků, vůbec nezjistila, kde se příslušné kino nalézá a jak se k němu v poměrně pozdních nočních hodinách lze dostat.

Na závěr snad jen ještě několik poněkud neskromných přání: Parconský sobotní večer je již tradičně věnován vyhlášení vítězů soutěže "O cenu Karla Čapka", držitelů Ludvíků, Mloků aj. Nebylo by již načase z tohoto večera učít tak trochu opravdové "a how" trochu režie, něco hudby a fanfár, světlo umělé či snad laserové apod.

Zkrátka dodat tomuto domácímu vrcholu více lesku, aby z něj měl příjemný pocit nejen příímí účastníci-/tj. vítězové, porotci, nejbližší příbuzní apod./, ale i ti ostatní diváci, pro které je zatím většinou tento bod programu trochu dlouhý a trochu nudný.

Dobrym zvykem na zahračních conech bývá i zřízení tzv. "children room", tedy něco jako mikrojesla a mateřská školka dohromady. I na letošním Parconu se objevilo několik manželských párů v doprovodu svých, poměrně nedávno narozených, dětí. Tito by jistě uvítali možnost shlédnout alespon část programu nerušeně a s vědomím, že o jejich děti v dané chvíli pečuje někdo jiný.

Další věc, která na čs. conech není zatím k vidění, je tzv. "program book", což je tiskovina stojící někde mezi obyčejným programem a fanzinem. Účastník v ní nalezne nejen podrobně komentovaný program, rozhovory s předními hosty conu, plánek pobytového místa, ale třeba i tipy na to, kde se dobře či rychle najíst. Něco takového, pokud vím, se podařilo u nás vydat jen na SF ples v Olomouci. Ovšem všechno souvisí se vším: V zahraničí je obvyklé, že con, kterého se účastní mnohdy i několik tisíc fanoušků, je připravován nebo alespon propagován i několik let dopředu. To v našich podmínkách, kdy na podzim roku 1988 ještě stále nevíme, kde bude Parcon 89, působí poněkud příliš "organizoplánovaně". Otázkou zůstává, co je lepší?!

L. Peška

Technickým neopatrěním jsme ve JIANU 3/88 otiskli pouze první část článku "FANDOM DIRECTORY". Za tento omyl se redakce všem čtenářům omlouvá a zároveň otiskujeme zbývající část článku.

F A N D O M D I R E C T O R Y

2. část

Na závěr první části knihy je uveden seznam knihkupectví specializovaných na SF /asi 20 stran!/.

Na dalších 350 stranách je seznam amerických fanů se stručnou charakteristikou jejich zájmů či specializace. Tento seznam je pak doplněn o něco stručnějším /cca 15 stran/ seznamem fanů ze zbytku světa. Zde nalezneme i oddíl československý. V roce 1986, tedy v čísle, které jsem měl k dispozici, byli uvedeni J. Nesvadba a J. Olša. Ovšem v novějším vydání, které vlastní E. Čierny, je možno nalézt již i další fany z Československa.

FD je ilustrován nebývalým množstvím kreseb. Tyto kresby a ilustrace pocházejí vesměs ze soutěže pořádané vydavatelem FD. Soutěž probíhá prakticky nepřetržitě a zúčastnit se jí může prakticky každý amatérský malíř.

Hlavní cena je spojena s finanční odměnou 100 dolarů. Druhá cena - 50 dolarů, řada dalších soutěžících má šanci získat zdarma výtisk FD. /Jeho cena, včetně poštovného do zahraničí, se pohybuje kolem 15 dolarů./ Zde se nabízí určitá šance, jak alespoň občas získat tuto knihu i do Československa. Soutěží se ve dvou kategoriích; v první musí být kresba tematicky svázána s FD, druhou kategorií tvoří volné ilustrace na téma SF.

Fandom Directory vydává Harry Hopkins, P.O. Box 4278, San Bernardino, CA 92409, USA.

L. Peška

Zprávy z fandomu

UFOUNI VE SLANÉM

Pravidelný pořad SFK Slaný se uskuteční v sobotu 11. února od 14. hod v Klubu mládeže ve Slaném. Program: přednáška o současné francouzské SF, přednáška o SF filmu, beseda se spisovatelí aj.

SLAN SPECIÁL

Na začátek roku 1989 připravuje SFK Slaný vydání speciálního čísla fanzinu SLAN. V jeho obsahu naleznete povídky autorů řady zemí (ČSSR, USA, Itálie, Egypt, Maďarsko, Francie, Polsko, SSSR, Švédsko aj.) SLAN speciál vyjde v mírně rozšířeném nákladu (asi 120 výtisků). Stálí odběratelé SLANu mají přednostní právo odběru.

SPOLUPRÁCE

Východoslovenské kluby (Košice, Prešov, ...) připravují společně vydávání fanzinu typu "Informátr"

ANTOLOGIE JAPONSKÉ SF

Jarda Olša ve spolupráci se SFK

Slaný připravuje vydání zhruba 150 stránkové antologie japonské SF. Její vydání je možno očekávat ještě v tomto tisíciletí, v kulárech se dokonce hevoří o zimě 88/89.

DO SVĚTA

Zatímco Klub Julese Verne připravuje první "anglické" číslo svého fanzinu POUTNÍK, SFK Slaný společně s dalšími kluby a fany chystá zcela nový fanzin KONTAKT, který by měl rovněž vycházet v anglické mutaci. (Články v jiných jazycích se ovšem nevylučují.) Fanzin KONTAKT by měl napomáhat informovanosti "zbytku světa" o čs. SF a čs. fandomu. První číslo tohoto fanzinu se objeví snad již na Nový rok.

SFK OLOMOUC

SFK Olomouc připravuje na rok 1989 tyto akce:

3. SF ples 1.4.

Pan prstenu... 26.-28.5.

Parcén 89..... 13.-14.7.

GALAKTIKA

Jedním z mála oficiálních časopisů v socialistických zemích je maďarská Galaktika. Protože tento časopis není v Československu příliš známý, dovolím si vás provést obsahem jednoho čísla.

V rubrice Muzeum filmů se píše film When Worlds Collide / Srážka světů / z r. 1951, který vznikl adaptací stejnojmenného románu Philipa Wyllieho a Edwina Balmera z r. 1932. Producentem je George Pal, režisérem Rudolph Maté, oba dva jsou Maďaři.

V redakční předmluvě se tentokrát chopil pera Peter Kucrko, zamýšlí se nad současnou ekonomickou situací a jejím vlivem na vydávání knih.

Na prvních stranách je třetí a zároveň poslední část románu Phiannonův meč od Leigha Brochetta. Je to celkem dobrá fantasy, s dějem situovaným do pradávne minulosti Marsu. Svoje místo v ní má meč a čarodějnictví, telepatie, cesta časem, nadpřirozené bytosti guiru/dobří/a dhuvali/zlí/, úžasné zbraně a, samozřejmě, krásná žena. Typické americké fantasy ze "zlaté éry", ale dobře se čte.

Alan Dorémieux-Labyrint /1982/. Silná povídka stylu psy-fi, autor velmi sugestivně podává duševní obraz člověka, odsouzeného k bloudění v labyrintu.

Joan Aiken : The Man Who Had Seen the Rope Trick/člověk, který viděl kouzlo s provazem/- 1976. Obstojná povídka autorka šikovně využívá námět/starý pán se vrací z Indie do Anglie, aby tam prožil svoje poslední roky. Nevybere si však k tomu právě nejlepší místo a vznikající konflikt řeší osobitým způsobem/ a dokáže uvést čtenáře do patřičné nálady.

Vladimír Ksionzhuk : Já - dinozavr / Jsem dinosaur/ z r. 1987. Námět : stroj času. Krátké, vtipné, a proto vcelku unosné.

Vahram Martirosjan : Kulku pro robota z r. 1988. Úplný opak předešlé povídky : dlouhé, nudné, řekl bych podobné policejnímu protokolu. Kdo četl Pračkovou tragédii od S. Lema, určitě by se mnou souhlasil.

Rubrika Ateliér obsahuje rozhovor se spisovatelem Zoltánem Csernaím/ česky kniha Tajemství na střeše světa /, článek o Viktorovi Chonokým / spisovatelem ze sklonku 19. a 20. století /a jeho zamýšlení nad mořským hadem a jinými příšerami.

Lucius Shepard : Lovce jaguárů /1986/. Překrásná povídka o setkání tří světů, tří kultur, starobylé indiánské, to, co z ní zůstalo a "kultury" obklopujícího světa. Obětí je v této povídce vlastně každý, přítomnost lovce/opravdového/ je cítit čím dál tím víc. Závěr je však optimistický. Podle mého názoru je povídka nejlepší v tomto čísle.

Krátký SF drb Tibora Dévényiho

/ v poslední době se čím dál tím víc orientuje na tento "žánr" /

Rubrika Film, TV, video přináší obsírnější recenzi na film Terminátor / uvedený v květnu do maďarských kin / a krátké obsahy následujících filmů : Cherry 2000, Prolní peripetie / Noční hlídka /, Made in Heaven, The Hidden / Schovávka /, The Nest / Hnízdo / The Farm, Dark Tower / Tmavá věž /.

4. část " Strašidelných historií " tentokrát je to povídka Charlesa Roberta Maturina / slovensky kniha Putník Melmoth, pokud se nemýlím / Heixlpský kostel, Už podle autora můžeme tušit, že je to "gotická povídka", legenda o jedné irské rodině a jejím neslavném konci.

Rubrika GBK / Klub Prátel Galaktiky / - jehož členem jsem i já - je plná zpráv o připravovaných akcích Fantestický týden / 22.-29.VIII. / a World SF Con / 26.-29. VIII. /. Dále je zde seznam GBK klubů v Maďarsku.

Povídka nedávno zesnulého Rudolfa Weinbrennera je inspirována skutečnou známou událostí : v nedávném čísle Scientific American se objevil článek o zvláštním programu CRAB, který když se dostane do počítače, "sežere" ostatní programy.....

Kate Wilhelm : O Homo, O Femina, O Tempora. Komorní vyprávění o mužích, ženách a času..... / Konoc konců - je to už v samotném názvu / . Celkem milá povídka.....

Rafał A. Ziembkiewicz : Władca szczytów / Pán pokkanů - 1986 /. Moc v rukou několika jedinců, vzbuřenci v podzemí, hlavní hrdina je na váškách, na kterou stranu se má přidat.... Slušně napsaná povídka, ze které je cítit inspiraci skutečnými událostmi. Některé postavy jsou snad až příliš patetické - nebo je to výsada revoluce ?.....

Křížovka, samozřejmě se SF námětem.

V.Nagy Zsuzsanna : Obtečme se do naha ! Jak řešit konflikty, zákonitě vznikající mezi členy posádky vesmírné lodi? Mladá spisovatelka nám dává osobitou odpověď, ale ten pocit " děja vu "

Rosny : Le jardin de Mary / Maryna zahrada / - 1975. Kdo si přečte tuto povídku, zapomene na všechny dosavadní výhrady. Je to básněn v proze a je třeba ji přečíst vícekrát.

Tolik tedy z obsahu Galaktiky, časopisu, jemuž podobný bychom rádi brzy měli i v Československu. -

Stefan Ozene

A M A T Ě Ř I
A
P R O F E S I O N Á L O V Ě

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Již po dvakrátě mne články Karla Blažka, nejprve v AF 167, posléze v Interkomu, o úrovni a kvalitě našich fanzinů, málem přiměly k napsání nějaké polemiky s jeho názory. Nakonec jsem však ještě vždy mávl rukou a pustil se do užitečnějších věcí. Karel Blažek volá po jakémisi profesionálním přístupu k vydávání fanzinů. Pokud bychom snad s jeho názorem souhlasili, nabízí se otázka, jaké nároky bychom měli klást na "oficiální" tiskovny? Není snad třeba rozebírat, že amatérské fanziny vznikají a vycházejí v jiných podmínkách, než profesionálně vydávaná literatura. Neměla by být kvalita práce těchto vydavatelů, jak po stránce obsahové tak i technické alespoň o několik řádů vyšší? Dalo by se jistě nalézt mnoho příkladů, kdy tomu tak není.

S úsměvem vzpomínám, jak jsem si, krátce po přečtení jednoho z článků K.:., zakoupil na cestu do Olomouce noviny /už si nevzpomenu přesně které/ a jen na jejich zadní straně jsem našel, s určitým uspokojením, zhruba deset tiskových chyb.

„Nebo jiný příklad: Nedávno jsem zakoupil jednu z mála u nás vycházejících slušných SF knih a ani mne nepřekvapilo, když jsem, krátce po rozebrání titulu na knižních pultech zjistil, že se v ní přibližně třicet stran textu opakuje dvakrát a stejný počet jiných stran chybí vůbec.

Takže, jak jsem již v úvodu poznamenal, Karla Blažka jsem překousl /resp. jeho články/. Každý má právo na svůj názor.... Ale co jsem již nevydržel, bylo vystoupení zástupců našich nakladatelství na letošním PARCONu v Ostravě. Samozřejmě, nechci házet všechny do jednoho pytle, ale pomalu začínám chápat, proč je situace ve SF u nás taková, jaká je. Co si člověk má myslet o redaktorce odpovídající již řadu let za vydávání sovětské SF v jednom z našich předních nakladatelství, jestliže tato veřejně volá do pléna: "Dejte mi tipy na dobrou sovětskou SF! "? Je pravda, že v SSSR vychází asi 10x více původní SF než u nás. Ale pokud mne má něco živit, musím to přeci znát!

Ještě trapnější bylo společné obhajování českých a slovenských redaktorů v případě duplicitního vydávání překladů SF v Čechách a na Slovensku. Chápu, že počet zahraničních titulů SF je limitován finančními prostředky jednotlivých nakladatelství. Proč ovšem v tomto případě některá díla vydáváme a zřejmě i platíme v krátkém časovém rozmezí dvakrát a tisíce a tisíce jiných vůbec, to se přičítá mému prostému chápání.

Když se vrátím k onomu v úvodu vzpomínanému profesionalismu, napadne mne otázka, jak kvalitní díla vycházejí z našich nakladatelství? Hluboké rozčarování ve mě vzbudila např. jedna z posledních knih "Planeta exilu" /Le Guinová, Shaw, Tevis/. Vám pocit, že naši knižní magnáti opět sáhli po tom nejlevnějším, co bylo možné z produkce těchto SF hvězd získat, s vědomím, že na našem vyprahlém SF trhu se prodá prakticky vše.

V této souvislosti se nabízí i další otázka: Jaký přehled o daném žánru mají naši redaktoři? Proč jsou nám někteří autoři představováni v několika či někdy i téměř všech dílech a jiné, neméně kvalitní, u nás vůbec neznáme? A nejedná se jen o autory soc. zemí /Lem, Stragačtí/, ale např. i o Asimova, Clavka, Bradburyho. Píše se SF třeba také v Itálii, Holandsku, Austrálii nebo Číně?

Nedávno se mi dostala do ruky kniha Science Fiction Source Book /editor D.Wingrove, Van Nostrand Reinhold Comp.1984/, což je jakási stručná SF encyklopedie. Zaujala mne zde jedna, u nás poměrně málo rozšířená věc: u každého spisovatele je uvedeno ohodnocení několika jeho nejznámějších děl. Každé z nich je posuzováno ze čtyř hledisek /literární úroveň, čtivost, ideový přínos žánru a charakterističnost slohu/, maximální ohodnocení je 5 bodů. Samozřejmě je možné poukázat na určitou subjektivnost takového hodnocení, byť se na něm podílí celý kolektiv v čele s K. Amsem a B. Aldissem, ale jistou orientaci určitě poskytuje.

Pro zajímavost uvedu několik u nás dobře známých a mnohdy i vysoce ceněných děl angloamerické SF:

Bester: Zničený muž /4, 4, 4, 5/

Bradbury: 451° Fahrenhaita /5, 5, 5, 5/

Clarke: Setkání s Rámou /5, 4, 5, 3/

Grichton: Kmen Andromeda /5, 4, 3, 3/

Dick: Temný obraz /5, 4, 4, 4/

Simak: Když ještě žili lidé /5, 2, 3, 2/

Wyndham: Den Trifidů /4, 3, 2, 2/

Jak dopadli někteří přední autoři SF z východních zemí:

Čapek: Válka s mloky /3, 3, 4, 4/

Jefremon: Mlhovina v Andromedě /3, 1, 3, 2/

Lem: Solaris /3, 2, 5, 3/

Strugačtí: Piknik u cesty /4, 3, 5, 5/

Zřejmě Vám zatím na těchto údajích nepřipadá nic překvapujícího. Ovšem ve zmiňované knize je řada děl, které svým ohodnocením /celkem 19-20 ^{bodů} hodín/ vysoce převyšují u nás vydávaná díla západní SF! Uvedu opět jen několik příkladů:

Znalci americké SF budou zřejmě znát jméno Algis Budrys /+ 1931/, stěží však od něj v č. štině kdy něco četli. O. Neff se ve své knize Všechno je jinak, zmiňuje o něm dvakrát. Jednou cituje jeho výrok o Ellisonově knize Nebezpečné vize, podruhé jej uvádí jako jednoho ze spisovatelů, kteří byli v pozdějším věku ovlivněni Novou vlnou. Budrys je původem Angličan, ale již v mládí přesídlil do USA. Je nejen výborným autorem, ale rovněž i známým kritikem SF. V Michaelmasu, jeho nejznámějším románem poslední doby, líčí v hlavní roli vedle vládce Země Michaelmase i jeho počítač, kteří společně řídí lidskou společnost, bohužel však na základě neúplných a někdy dokonce i zcela falešných dat. Hlavní hrdina jednoho z jeho prvních románů Who? /Kdo?/, agent Martino, zase řeší otázku, kdo on vlastně ve skutečnosti je. Děj dalšího románu Rogue Moon /Darebák měsíc/ se odehrává v lunárním labyrintu.

Who? /5, 5, 4, 5/

Rogue Moon /5, 5, 4, 5/

Michaelmas /5, 5, 4, 4/

Další dva autory byste však již i v Neffově knize hledali marně /Podotýkám, že si nemyslím, že by to byla Neffovina. Ovšem skutečnost je již taková, že co není zde, je pro většinu fanoušku SF zpravidla zcela nedostupné a tedy i neznámé./ Překvapuje to zejména u Jacka Vanceho /* 1920/, jehož dílo je značně rozsáhlé i všeobecně vysoce cenění. Napsal okolo 50 knih SF, fantasy a detektivek. Mimo jiné vytvořil celý cyklus románů a povídek o planetárním systému Alastor. Jeho povídka The Dragon Masters získala v roce 1963 cenu Hugo a novela The Last Castle /Poslední hrad/ v roce 1967 dokonce Huga i Nebulu. V SFSB je The Last Castle hodnocena: /4, 5, 5, 5/

Co vám říká jméno John Crowley / * 1940 /? Přiznám se, že i mě donedávna vůbec nic. A přitom již jeho první román The Deep /Hlubina/ z roku 1975 je dle mínění kritiků /5,5,5,4/ vynikající. S podobně příznivým ohlasem se setkali i další jeho romány Beast /1976/ a Engine Summer /1979/. Největšího úspěchu dosáhl Crowley zatím s románem Little, Big /Malý, velký, 1981/, který je přirovnán k Le Guinové The Dispossessed. Právem získal v roce 1982 cenu World Fantasy!

Little, Big /5,5,5,5/

The Dispossessed /5,5,5,5/

Doufám, tedy, že redaktoři, kteří tvoří ediční plány /SF, samozřejmě/ nejsou odkázáni pouze na již několikrát zmiňovanou Neffovu knihu, ale že jejich znalosti žánru jsou přeci jenom o něco širší. Strašně rád bych si totiž přečetl v rodné nebo alespoň federální řeči samostatnou knihu některého z takových velikánů jako jsou : Wolfe, Varley, Tipree Jr, Van Vogt, Bishop, McIntyreová, Shepard, Niven, Carr, Sheckley, Watson, Bova Harrison, Blish, Pohl, Kressová, Zelezny, Sturgeon, Silverberg, Dozois, Priest, Benford, Disch, Laferty, Moorcock, Ellison, Ballard, Davidson, Farmer, Reynolds, Dickson, Gibson...

R * E * C * E * N * Z * E

Ondřej Neff

M Ě S Í C M Ě Ě O Ž I V O T A

Motto: Ti všichni, ti všichni jsou fuč...
Někdo je alergický na celer, mě naskočí pupínky,
když uslyším vznešeně formulované heslo...

Právě jsem zavřel knihu a plný dojmů se snažím psát. Tak se to asi nemá, ale přesto.

Nová kniha voní tiskem, barvou a člověčinou- po přečtení.

Space opera je vlastně kovbojka, ve které muži se srdcem na pravém místě a kolty proklaté nízkou výměnou koně za rakety a pod nebem plným zvrátů a překvapení.....

Dobrodružstvím plným zvrátů a překvapení...

"No dobře, ale co to má společného s předchozím odstavcem?"

Mnoho - Měsíc mého života je space- opera jako víno, spíš pálenka, ostrá. Pálenka, která se musí vypít na jeden lok. A navíc- viz první odstavec- zanechává po sobě pocit, pocit člověčiny. Neproletí kolem Vás s rachotem raketového motoru. Zůstane ve Vás zachycená drápkem.

Po tom všem, co jsem napsal, čtenář jistě pochopil, že jsem byl knihou nadšen. Amá pravdu. Totiž abych se přiznal- líbí se mi především dva literární typy literatury. První reprezentované dejme tomu- tzv. tvrdou školou americké detektivky /Dashiell Hammet- Rudá ŽEN/a druhý mírně melancholický, pocitový, kde se pod třeba prostým, dějem skrývá námět k zamyšlení/ Vadim Šefner- Skromný genius/. Napohled zcela neslučitelné, a přece, Měsíc mého života nenápadně přechází z jedné polohy do druhé, aniž by se cestou cokoliv ztrácelo. Vtom je ukryto kouzlo, které mě tak uchvátilo.

FANZINY

PODZIM 88

The TEXAS SF INQUIRER 24: Texaského SF Pátrače vydává Scott Merritt z Arlingtonu /Texas, USA/. V tomto čísle /květen 88/ nalezneme přehled nominovaných povídek, novel a románů na NEBUIA 88 /viz str. 10/, recenze na nový STAR TREK film NEXT GENERATION, článek o filmu, krátké reportáže z amerických conů, recenze nových knih /pro mne samí neznámí autoři/ a rovněž dvě strany údajů o US-conech pořádaných v létě r. 1988. Výborná grafická úprava i tisk /offset/. Cena dolar padasát. Na WORLDCON 88 v New Orleans získal tento fanzin cenu HUGO 88!

INFORMATOR GDAŇSKÉHO KLUBU FANTASTIKY: Další hutná /120 stran/ zahraniční tiskovina. I když v tomto případě si nejsem jist, zda se jedná o fanzin. Většinu obsahu tvoří povídky domácích /neznámá jména, zřejmě členové klubu či fandomu/ i zahraničních /Herbert, Laferty, Bebenko, Dimitruk, Howard/ autorů. Informator obsahuje rovněž komiks, jehož libreto je snad ještě slabší než Neffův Arnel a ženské postavy ještě méně oděné než Saudkovy děvy.

Laser 1,2/88: Dokončení vesmírné odyssey 2010 /Konečně, už!/. Myslím, že vydávání románů na pokračování ve fanzinech, pokud se táhne rok i déle, není únosné. Dnes jsou přeci i jiné a lepší možnosti. Není to ze strany vydavatele také trochu obchodní politika? /V čísle 2/88 začíná vycházet nový román na pokračování A.E. VanVogt: Výprava ke hvězdám. Ani přetiskování starších povídek /vesměs z časopisů/ v Laseru nepokládám za šťastný krok. Sborník SCIENCE FICTION /V. Soukup/ řeší tuto otázku přece jen poněkud efektivněji. Možná by však stálo za úvahu prohlédnout některá archivní čísla našich fanzinů /Villoidus, Vega, VF apod./ Ty jsou snad ještě nedostupnější, než časopisy uplynulých desetiletí.

Trifid 1/88: Redakce občas poněkud marnotratně /při tak kvalitním tisku/ plýtvá místem. Zaujela mne nová rubrika, která sleduje a komentuje povídky otištěné ve fanzinech. Komiks má tentokrát poněkud okoukaný japonský námět.

Science Fiction 11-25: Místy excelentní výběr, občas poněkud slabší. Ve shrnující "25" bych uvítal více informací o přetiskovaných povídkách /původ/.

Světelné roky 140: Číslo SR se mi dostávájí do rukou jen sporadicky. "140" je ovšem poněkud netypické číslo, obsahuje soubor 100 kartotéčních lístků se základními údaji včetně stručných obsahů známých i méně známých filmů z žánru SF. Nesmírně užitečná věc. Doufejme, že

redakce vydá v brzké době další díl /A třeba ve větším nákladu!/
RUR 4,5/88: Podstatné zlepšení oproti předchozím číslům.

Zajímavá je rubrika "Fanziny pod rentgenem" /Konečně "konkurence"!/. V článku V. Veverky o SF soutěži je několik nepřesností, ale na jejich odhalení a uvedení na pravou míru není v této rubrice dostatek místa.

Možek 4,5: Zaujal mne článek M. Gakova a reportáž Libercon. Fanzin má dobré technické možnosti, uvidíme, jak je dokáží v Jihlavě využít.

Lemai 10: Odstrašující příklad pro začínající vydavatele, jak nemá vypadat fanzin. /Nejsou očíslovány stránky, chybí obsah, špatný tisk, chaos./

Dále jsme obdrželi: Interkom 49-52, Prit 4, Zpravodaj KVF Andromeda 88, Pulsar, Labyrint, Třesk 6, Nekonečno 1/88, Gta 1/88, Poutník 25,26, Bene Gesserit 5.

L. Peška

NOVINKY NA KNIŽNÍCH PULTECH

aneb

CO SI NEPŘEČTETE

Frederik Pohl: CHERNOBYL
/Černobyl, Bantam, 1987/

Tento román sice není typickou science-fiction, leč přesto je to vzrušující fikce o nedávné katastrofě v Sovětském svazu. /Lester Del Rey prorokoval takovou katastrofu již ve svém románu Nerves v roce 1956/. Pohl předkládá část pátrání jako domnělý rozhovor s řadou sovětských odborníků. Výsledkem je román ukazující okázalé hrdinství i sobeckost vlastních zájmů, bystré myšlení i stupiditu nevyhnutelně vedoucí právě k takovéto katastrofě. Autor představuje během exploze i při odstraňování jejich následků řadu postav, na kterých ukazuje fascinující obraz dnešní sovětské společnosti.

Octavia Butlerová: DAWN
/Svítání, Warner, 1987/

Mladá žena zvolna nabývající vědomí zjišťuje, že většina lidstva zahynula v nukleární válce, a že ona sama byla zachráněna mimozemšťany na jejichž lodi se postupně zotavuje. Ci-zinci sice nejsou žádní lidumilové, ale přesto chtějí několik přeživším lidem pomoci při záchraně jejich rasy.

/podle SF Chronicle 1987/

Z

PARCONSKÉHO

ŠUPLIKU

OHROŽENÍ GYMNÁZIA

David Hanousek

"Zločinci! No ovšem, jsou to zločinci a vy jste jejich manažer!", křičel ředitel Souček na nešťastného profesora matematiky Kaňkovského.

"Jak já teď vypadám před soudruhem krajským inspektorem? To jste ty chlapce předem varoval, jak se mají chovat při hodině, na které je přítomna krajská inspekce? Víte, že pan inspektor nemá rád, když někdo výuku jakýmkoliv způsobem narušuje a vy připustíte takovou, takovou ..."

Řediteli se zadrhl hlas. Unaveně klesl do křesla a uvolnil si u krku kravatu. Náhle znovu vyskočil, upřel na matematika nenávistný pohled a zařval:

"Vy připustíte TAKOVOU provokaci?!"

"Promiňte, soudruhu řediteli," odvážil se poznamenat Kaňkovský, "ale ti dva hoši - Smažík a Hora, vždyť je znáte - jsou velmi nadaní, a pilní. Učivo matematiky, a pokud vím i ostatních předmětů, zvládají velmi dobře, ale když za mnou přišli s tou jejich teorií hyperprostorového přemísťování - víte, oni si ty své výsledky poznamenávají takovou speciální symbolikou, protože jsme ještě nezačali probírat ani derivace - já těm jejich zápiskům jaksi nerozumím ... Pokud vím, kolegyně fyzikářka je v tomto směru také bezmocná."

"To mám sbor!", úpěl ředitel. "A to těm dvěma nikdo neřekl, že na praktické pokusy tady máme fyzikální a chemickou laboratoř? A kde vůbec vzali součástky na ten svůj hrůzný přístroj, kterým soudruha inspektora... no, ehm... přemístili?"

"Student Smažík tvrdil, soudruhu řediteli, že se ty součástky dají normálně sehnat v naší obchodní síti. A ta-

ky říkal, že při konstrukci vycházeli z možností a specifik naší součástkové základny."

"No, to jistě nebylo jednoduché," bručel si ředitel. "Ale ještě jste mi neráčil vysvětlit, proč ho ti dva muse-
li transportovat zrovna do jeho vlastního bytu, kde jsem
náhodou já s jeho ženou... chm, ehm, no... probíral někte-
ré otázky anatomie!"

"Za to může student Hora, soudruhu řediteli. Pořád
mlel něco o mentální energii a její koexistenci v časopros-
toru... Prý to zkoušel u nich ve vesnici s krávou a povedlo
se mu to."

"S krávou a pak s inspektorem!" zalapal po dechu ře-
ditel. "Nejvyšší čas, abych šel do důchodu! Jenže nejdřív
musím udělat něco s těmi dvěma zločilci. Ale co, co?"

Kaňkovský se usmál a vytáhl z kapsy přístroj velikos-
ti cigaretové krabičky, vzhledem podobný kapesní kalkulač-
ce.

"Ta věc, co jsem jim zabavil, soudruhu řediteli, prý
funguje do vzdálenosti půl světelného roku. Naučili mě s
tím zacházet - je to docela jednoduché."

Matematik začal něco vyťukávat na klávesnici přístro-
je.

"Nehrajte si s tím, kolego!" šeptal varovně ředitel
a úzkostí popasádl.

"Už dlouho mi lezete na nervy, řediteli Součku," ře-
kl Kaňkovský, stiskl poslední tlačítko a vzhlédl. Ředitel-
ské křeslo zelo prázdnotou.

"Však ti na Nové Guinei taky nebude zle," konstatoval
matematik, obešel stůl a pohodlně se usadil do měkkého kře-
sla.

Nenechte si ujít:

Speciální reportáž našeho zvláštního dopisovatele

z WORLDCONU 88!!!

OBRANA

A. E. VOGT

V utrobách mrtvé planety se pohnuly dávno zestárlé stroje. Bledé elektronky dočasně ožily a zablikaly, a hlavní spínač se pomalu, neochotně, skřípavě přetnul z polohy "Vypnuto" do polohy "Zapnuto".

Ozvalo se syčení, kov se začal tavit, když se unavená měděná slitina podvolila náporu mocné síly. Kov se napjal jako lidské svaly v elektrickém šoku, a spínač se rozpadal v plamenech. Kus se odlomil a se zaduněním dopadl do prachu. dávno neumetené podlahy.

Ale dřív, než byl spínač umlčen navždy, podařilo se mu částečně pootočit kolem.

Tkanivo pravěkého ticha od nepaměti vládnoucího v komoře se nyní proměnilo. Kolo de líně pohnulo na prožlzlém polštáři oleje, který přežil milióny let. Kolo se třikrát otočilo, a pak se jeho osa rozlomila a roztráštla o podlahu. Nyní již beztvářá masa se napůl opírala o zeď a napůl se změnila v prach, teď naprosto bezmocná.

Než ale navždy strnula, stačila otočit hřídeli, která otevřela úzký otvor na dně uranového sila. A v průchodu pod otvorem chladně a jasně zazářil další kus stříbřitého uranu.

Kosmos zadržel dech, a dvě hroudy kovu se spojily. Probudily se. Život, který se z nich najednou vyřinul, nepotřeboval ke zrodu žádné období těhotenství. Stačil jediný dotek, a překotně se pustily do svého poslání. Co bylo pevnou hmotou, stalo se kapalinou. Co bylo nahoře, promísilo se s tím dole.

Planoucí hmota postupovala kanálem do speciální komory. Tam se svinula do sebe, bublajíc a kypíc, a čekala. Zahřívala studené, izolované zdi a tím zapojila elektrický obvod. Neblahý obvod tiše začal pulsovat všemi jeskyněmi mrtvého světa.

Ve všech komorách blokového systému podzemních pevností se rozhovořily hlasy. Reproduktoři chraplavě sípaly svá hlášení v jazyce tak dávno zapomenutém, že smyslu se

vysmívala i ozvěna. V tisíci sklepeních rušily ticho hlasy promlouvající z neuvěřitelně vzdálené minulosti. Čekaly na odpověď, a když žádná nepřicházela, přijaly prázdné ticho jako souhlas.

Pak v tisíci sklepeních cvakly spínače, kola se roztočila a uran se vsunul do speciálních komor. Než byl poslední ukon u konce, uplynula chvilka. Elektrické mechanismy se ptaly jeden druhého otázkami beze slov.

Ručička doputovala k určitému bodu.

"Tam?" tázala se elektronka naléhavě. "Tam odtud?"

Ručička se nehýbala.

Elektronka, která se ptala, už čekala svou vymezenou dobu, a zapjala relé.

"Tam", odpovědělo souhlasně tisíc napojených elektronických přístrojů.

"Přibližující se objekt přichází t a m o d t u d !" Tisíc čidel tiše vyčkávalo.

"Připraveno?" ptaly se.

Světla za komorami s kypícím uranem lakonicky přisvědčila.

V odpověď přišel strohý, konečný rozkaz.

"P a l !" .

Bylí pětset mil nad povrchem, když tu se Peters prudce obrátil na Graysona. Ve tváři byl bleďý.

"Do háje !" vyletěl, "Co to bylo ?"

"Co ?" nedíval jsem se

"Přísahal bych, že jsem dole viděl záblesky ohně.

Bylo jich tolik, že se nedaly spočítat. A pak jsem měl dojem, že kolem nás něco proletělo."

Grayson lítostivě zavrtěl hlavou. "Už ti to leze na mozek, kamaráde. To je tím hlukem, humbukem, co se dělá kolem prvního pokusu o přistání na Měsíci. Uvolní se, hochu, uvolní se. Už tam skoro jsme.

"Já přísahám:"

"Hlouposti!"

Více než 238 000 mil za nimi se Země vzpínala a otřásala pod tisícem superatomových bomb vybuchujících v jediné nepřetržité hradbě hřibovitých mraků.

Zvířený prach rychle zamlžil stratosféru a ukryl kata-

strofu před přihlížejícími hvězdami.

Přeložila Linda Bartošková
Z knihy A.E.Vogt: Destination: Universe
N.Y.Signet Books , 1958

OBSAH :

Seminář o fanzinech.....	1
Hvězdy a hvězdičky.....	3
SF film.....	4
Nebula 87.....	10
Anketa o fanzinech.....	12
Parcon 88.....	13
Fandom Directory.....	14
Zprávy z fandomu.....	15
Galaktika.....	16
Amatéri a profesionálové.....	18
Recenze.....	21
Fanziny - podzim 88.....	22
Novinky na knižních pultech.....	23
D. Hanousek: Ohrožení gymnázia.....	24
A. E. Vogt Obrana.....	26

Chceš-li být zběhlým fanem,

zalistuj si občas SLANem.

SLAN časopis pro vnitřní potřebu SFK Slaný

NEPRODEJNÉ ! ZDARMA ! Povoleno OK ONV Kladno, č.j.82/86

REDAKČNÍ RADA: M.Dundr, R.Ježek, J.Müller, L.Peška

OBÁLKA: T.Rotrek1

85 výtisků vyšlo v listopadu 1988, číslo 4/18/, počet stran 28

ADRESA REDAKCE: SFK Slaný, gymnázium Slaný, Gottwaldovo
nám. 1310, PSČ 274 01

